

Dört Kibrit

~

Mário Tiago Paixão

(Çev: Bengi de Sá Matos Paixão)

I~

Tanrı kayboldu yaldızlı kabartmalar arasında.
Kimse aramadı onu.
Mucizeyi fotoğraflamakla,
ışığı düzenlemekle,
en uygun filtreyi seçmekle meşguldüler.

Heykeller suskun bekledi,
sunaklar kımıldamadı,
tütsü ağır ağır yükseldi.
Hiç kimse yanık kokusunu almadı.

II~

Sunak, açlığın cilaladığı bir kemiktir,
kadehse pıhtılaşmış kanla taşar.

Kimse dudak değdirmez ona.

İnananlar diz çöker, sırf alışkanlıktan
mucize umdukları için değil.

Ritüel sürüp gider.
Beden bir daha geri dönmez.

III~

Cehennem, cüppeli ve elleri kirli adamların
önünde
diz çökmüş bir çocukluğun hatırasıdır.

Kurtuluşun sayfaları
yırıldı
yeraltı mezarlarının nemli duvarlarını kapladı.

İnananların gözlerini diktikleri çocuklar.
Vaftiz kayıtlarından adı silinmiş çocuklar.
Bir daha asla dua etmeyecek çocuklar.

IV~

Meryem Wi-Fi'yi kapattı
ve bir kibrit yaktı.

Dua etmek için değil,
sadece görmek için
hâlâ yanıyor mu diye.

